

Σερρών Θεολόγος: «Οι άγιοί μας, το πνευματικό φως και το άλας του κόσμου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Στον πανηγυρικό Εσπερινό, που τελέσθηκε στον εορτάζοντα ιερό Προσκυνηματικό Ναό Αγ. Αντωνίου Στρυμονικού, χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης **κ. Θεολόγος**, απόψε, Πέμπτη 16 Ιανουαρίου 2025. Συγκινητική υπήρξε η αθρόα συμμετοχή των ευλαβών χριστιανών, οι οποίοι προσήλθαν στον ως είρηται ιερό Ναό για να συμπροσευχηθούν και να συμπανηγυρίσουν στην χάρη του μεγάλου ασκητού Αγ. Αντωνίου.

Συμπροσευχητικώς παρέστησαν, μεταξύ άλλων και οι Βουλευτές του Ν. Σερρών κ. κ. Φωτεινή Αραμπατζή και Θεόφιλος Λεονταρίδης, ο Δήμαρχος Ηρακλείας κ. Κλεάνθης Κοτσακιάχιδης και μέγα πλήθος λαού του Θεού.

Προ της απολύσεως της ιεράς ακολουθίας, ο Σεβ. Ποιμενάρχης της Σερραϊκής Εκκλησίας **κ. Θεολόγος**, ομίλησε με δυνατό, αφυπνιστικό και πύρινο τρόπο στο πυκνότατο εκκλησίασμα, τονίζοντας μεταξύ άλλων, ότι **οι μνήμες των αγίων της Εκκλησίας προβάλλουν, ως μία αφορμή για τον προσωπικό μας αγιασμό**, αλλά και για την φανέρωση του μυστηρίου της Εκκλησίας, ως Σώματος Ιησού Χριστού και ως οικογενείας του Θεού, αλλά και ως ευκαιρία για πνευματική διδαχή και διδασκαλία. Αυτή η διδασκαλία, το θείο κήρυγμα, αποτελεί δομικό στοιχείο της πίστεως και προπαρασκευαστικό συστατικό της θ. Λατρείας, της προσευχής της Εκκλησίας μας, καθώς, σύμφωνα πάντοτε και με τον θεόπνευστο λόγο του Αποστόλου των εθνών Παύλου: «Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ

ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύουσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ!» (Ρωμ. 10, 14-15).

«Οδηγοί στην πορεία μας να γνωρίσουμε τον Θεό, είναι οι άγιοι, το πνευματικό φως και το άλας του κόσμου, τα υπαρκτά και αξεπέραστα πρότυπα της χριστοζωής, το εφηρμοσμένο Ευαγγέλιο του Χριστού, οι αληθινοί ευεργέτες των ανθρώπων, σ' έναν κόσμο, που κλυδωνίζεται μέσα στα κύματα της απιστίας, της παρακμής, της αντινομίας, της αχαριστίας, της αποστασίας.

Η Εκκλησία είναι το εργαστήριο και το διδασκαλείο της αγιότητας μέσα στον κόσμο. Αυτή πλουτίζει τον ουρανό με αγίους, που φανερώνουν στον κόσμο την παρουσία, την δόξα, την δύναμη και την αγάπη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Το άγιο Πνεύμα, ο Άλλος Παράκλητος ενεργεί πάντοτε μέσα στην Εκκλησία, αναδεικνύει το φωτόμορφα τέκνα Της, πλουτίζει τον ουρανό, περιτειχίζει την γη.

Η αγιότητα είναι μία συνεχής πρόσκληση του Θεού προς όλους τους ανθρώπους, είναι το κατεξοχήν έργο της Εκκλησίας, έως της συντελείας των αιώνων, αποτελεί ευεργεσία του Θεού προς τον άνθρωπο και δεν περιορίζεται σε μία μόνο εποχή, αλλά είναι το αποτέλεσμα της παρουσίας και του έργου του αγίου Πνεύματος μέσα στην Εκκλησία, δεν είναι ένα ξεχασμένο όραμα, δεν είναι το χθες, αλλά το αεί της Εκκλησίας, η μόνη πραγματικότητα της ζωής μας, ο καθημερινός μας αγώνας και τούτο αποδεικνύεται από τους αγίους μας, όπως και ο από σήμερα λαμπρώς τιμώμενος Άγ. Αντώνιος, τους οποίους φανερώνει στο διάβα

της ιστορικής μας πορείας ο Θεός, ως διδασκάλους, προστάτες και φίλους αληθινούς.

Τα μηνύματα τα οποία εκπέμπονται από τις μνήμες των αγίων μας είναι τόσο δυνατά και μ' έναν συγκλονιστικό τρόπο επίκαιρα για την ζωή και την πορεία του πνευματικού αγώνος όλων μας. Μέσα απ' αυτές διδασκόμεθα την αξία του πνευματικού αγώνος έχοντας τους αγίους, ως πρότυπα στην ζωή, οι οποίοι αγωνίστηκαν με την χάρη του Θεού και πέτυχαν το ποθούμενο, δηλαδή την θεοκοινωνία. Στην βαριά σημερινή ατμόσφαιρα της βαθιάς και πολυεπίπεδης κρίσεως, η Εκκλησία μας προβάλλει το ήθος και το κάλλος της πίστεως στον θεάνθρωπο Ιησού Χριστό, τον Σωτήρα του κόσμου και της αγάπης, ως κινητηρίου δυνάμεως μεταμορφώσεως της ζωής μας, όπως τα έζησαν οι άγιοι της πίστεώς μας, οι θεούμενοι άνθρωποι.

Αυτό σημαίνει αληθινή αγάπη, η αγάπη του Χριστού, στην οποία οφείλουμε καθημερινώς να μαθητεύουμε, καθώς ζούμε σ' έναν κόσμο τόσο πικρό, από την αμαρτία, τόσο πτωχό σε αλήθεια, σε ανθρωπιά και σε αγάπη, σ' έναν κόσμο, όπου πλεονάζει η αγαπολογία, στο όνομα της οποίας αμνηστεύονται και προβάλλονται ολέθριες συμπεριφορές, ενώ υποβιβάζονται οι αρετές της αληθείας, της ενσυναίσθησης και της ευγνωμοσύνης.

Ο μέγας στην αρετή, την πίστη και την υπομονή, ασκητής Αντώνιος απεμακρύνθη από τον κόσμο της φθοράς και του θανάτου, που κείται εν τω πονηρώ, από φλογερή αγάπη για τον Χριστό και τους ανθρώπους.

Αφιερώθηκε αποκλειστικά στον Θεό και διά της ενθέρμου προσευχής του και των θαυμαστών ασκητικών του αγώνων στην αφιλόξενη έρημο, είλκυσε την

παντοδύναμη χάρη του Θεού. Υπομένοντας μάλιστα με θαυμαστή καρτερία, ογδόντα και πλέον έτη, το ψύχος της νυκτός, τον καύσωνα της ημέρας, κυρίως δε την σφοδρότητα των επιθέσεων του μισόκαλου και μισάνθρωπου πονηρού, ανεδείχθη αστέρας ολόφωτος της Εκκλησίας μας, που φωτίζει και καθοδηγεί τους ανθρώπους στον Χριστό, τον μόνο Σωτήρα του κόσμου.

Τιμούμε με ευγνωμοσύνη και πνευματική αγαλλίαση τον μέγα καθηγητή της ερήμου, Αγ. Αντώνιο, εκζητούντες, μέσα από την καρδιά μας τις φιλανθρωπότες πρεσβείες του προς τον Θεό για εμάς, την Εκκλησία Του, τον κόσμο ολόκληρο. Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: Οι άγιοι μας καλούν φιλάδελφα να μιμηθούμε την

οκεντρική,
ως και το

Ἐν ἔτει 1918 ἐνταυθα ἐξετέθη εἰς
κοινὴν θῆσαν τῶν τε κατοικῶν
ἱερυμονικοῦ τῆς περιφέρειας καὶ
τῆς πρὸς τοῦτο πεζοπορησάσης
ἀπὸ ἱέρρας Μεραρχίας Ἀρχιελά-
χους ἡ θαυματουργικῶς ἀποκοπεί-
σα δεξιὰ χεὶρ βεβήλου
Ἀγγέλου Ἀβιωμακοῦ

Ο ΙΕΡΟΣ ΤΟΥΤΟΣ ΝΑΟΣ ΚΤΙΣΘΗΚΕ
ΤΟ 1703 ΚΑΙ ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ ΑΠΟ
ΠΥΡΚΑΙΑ ΤΟ 1982 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
14 ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ ΕΠΙ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΡΔΑΜΕΝΗ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΧΡΟΝΟ ΟΜΩΣ
ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΗΚΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
ΠΙΣΤΩΝ ΥΠΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΡΧ/ΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΗΛΙΑΔΗ
ΘΕΟΧΑΡΟΥΣ ΖΑΧΑΡΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΓΙΑΝΝΙΩΤΗ

